

отец Аркадий. „Ни[й] нямаме нови книги, а щи препечатаме старите, които са от Йосифа патриарха, за които руското правителство строго забранява да ги препечатваме...”

Ботев оздравя, зафана да учи децата пак на училище. Аз са завърнах в Браила.

Ботев не седя до изпитанието, но са завърна в Браила за Великден с двама негови гол[т]аци: Кисиджи Божко и Неделчо Търничанина. С тях са сдружиха и други: Минко Дишката, калоферец, Стойно Троенчито, и от Одеса пристигна един руснак там бил на железницата да пробива билетите на возачите, проведен от Филип Тотя (името му Алек. Шапченко, който отпосле писа писмото, диктувано от Ботев и Дълги Петър до богаташа Петраки Симов.)⁴⁰ Между другото Д. Паничков засяга и съвместната дейност на Ботев и Левски в Румъния.: „Като започнаха турците да стават остри против българите, аз писах в Калофер на жена си да доде при мене в Браила, сетне получих из Русчук телеграма от Стоил ефенди да ида на Гюргево да я посрещна. Ботюв беше на Гюргево. Аз му депеширах да доде с вапора, че очакваме Дякон Левски. Ботев доде с жена ми с вапора. Посрещнах я, а Ботев замина на Галац с Дякона. Тайно бяха на квартира у учителя Велико Марков, русчуклия. Върна се Ботев, а Дякона заминал за Тулча. Той ходеше на съд.“⁴¹

В ръкописа на х. Д. Паничков откриваме и някои интересни подробности около „задружното“ издаване на в. „Дума на българските емигранти“, печатан в печатницата на Паничков. Това е първият вестник на Христо Ботев, от който според Паничков излизат 7 броя /бр.6 и 7 за съжаление не са намерени/.

„Ботев се съгласи с мене - пише Д. Паничков - да издаваме вестник задружно. Той да го списва, а ази да давам книгата (хартия - б. Ц. Н.), а настояници гудихме имената на братя Василеви, които не отбираха пие ли се, яде ли се, уж настоятели. Поиска се и на Ангелаки Савич да списва политично нещо, да е и той съдружник на една 3-та част на вестника. Но Ботев отфърли Ангелака Савича. Наименувахме на вестника името му „Дума“. Почнахме да го работим сега. Де работници, иска са пари, и за поща, пак пари и за книга? Ботев нема ни пара. Бях го наместил на една кръчма на квартира, там го списваше. Той хвана да вехне, повърна го [и]смаилската му болест - стара настинка, а чи течеше сякой ден из носът му кръв, за него помолих Ангелаки Савича, който покани Стефанаки Берон, да креди[тира] на спицарията⁴² Фришмана“⁴³.

Ръкописът на х. Д. Паничков съдържа, макар и кратки, сведения за видните журналисти и общественици: Александър Екзарх и Иван Богоров: „Някои казват,